

A dolgozat címe: A víz, amit elengedtünk - Duna-Tisza közti Homokhátság kiszáradásának okai, felelősei és lehetséges megoldásai

Készítette: Czombos Barnabás

A dolgozat célja a Duna-Tisza közti Homokhátság térségének vízhiányos állapotát és a vízvisszatartás lehetőségeit vizsgálni, különös tekintettel a természet alapú megoldások és a helyi adaptációs stratégiák szerepére. A kutatás rámutatott, hogy a térség kiszáradása összetett, többtényezős folyamat, amelyben az éghajlati, geológiai és emberi hatások egyaránt közrejátszanak. A legfőbb problémát azonban nem a természeti adottságok, hanem az intézményi széttagoltság, a finanszírozási akadályok és a társadalmi közöny jelenti. A terepi interjúk alapján a Homokhátságon már ma is léteznek életképes, működő megoldások. Ezek bizonyítják, hogy a vízvisszatartás nemcsak elméleti lehetőség, hanem gyakorlati valóság, amely rövid időn belül képes érzékelhető ökológiai és mikroklimatikus javulást hozni. A víz helyben tartása tehát nem csak a vízhiány csökkentését szolgálja, hanem a táj ökológiai stabilitásának és a helyi életminőségnek a megőrzését is. A kutatás eredményei azt mutatják, hogy a Homokhátság jövője az együttműködésen múlik. A térség számára egy koordinált vízvisszatartási stratégia, a kis léptékű projektek támogatása, valamint a szemléletformálás és tudásmegosztás erősítése jelentheti a kiutat. Ezek nem feltétlenül nagy költségű, hanem józan, fokozatosan bevezethető lépések, amelyek képesek újraindítani a Homokhátság vízkörforgását és a helyi közösségek jövőképét. A dolgozat legfőbb tanulsága, hogy a vízvisszatartás nem kizárólag környezeti, hanem társadalmi ügy is. A helyi közösségek aktivitása és a szakmai tudás már adott, a feladat most az, hogy mindez rendszerbe szerveződjön, és a Homokhátság ne a kiszáradás, hanem az alkalmazkodás mintaterülete legyen Magyarországon.